

РЕШЕНИЕ

№ 21158

гр. София, 27.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Стоева

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9828** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ). Образувано е по искова молба с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, предявена от М. Де Л., гражданин на Република Италия, срещу Агенция по вписванията, с която се претендира заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 267 000 лв., представляваща претърпяна загуба от изтеглени суми по банкови сметки на „ДИ ЕЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, причинени в резултат на незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени със Заявление А5 № 20220803134949 и Заявление Ж1 20220805092055. Претендира се и законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане.

С влязло в сила определение от 19.02.2025г. производството по делото е прекратено на основание чл. 232 ГПК във вр. с чл. 203, ал. 2 АПК и § 1 от ЗР на ЗОДОВ в частта по предявените искове от М. Де Л. срещу Агенция по вписванията за заплащане на сумата от 300000 лв., представляващи равностойността на притежавани от дружеството МПС, и за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20000 лв., причинени в резултат на незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени със Заявление А5 № 20220803134949 и заявление Ж1 20220805092055, поради десеизиране на съда с оттегляне на исковите.

Твърди се в исковата молба, че през 2019г. М. Де Л. учредил и вписал в Търговския регистър акционерно дружество – „ДИ ЕЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, като бил едноличен собственик на акциите, а като членове на Съвета на директорите били избрани той, В. Папа и А. Папа. На 13.09.2022г. по повод невъзможност да оперира с откритата на дружеството банкова сметка

ищецът бил уведомен, че вече не е представляващ дружеството. При извършена в ТР проверка се установило, че около месец по-рано всички негови акции били прехвърлени на непознато нему лице – Д. Ю. Р., а два дни след извършеното вписване на новите обстоятелства от сметките на дружеството е изтеглена сумата от около 267000 лева. Ищецът поддържа, че при извършеното вписване на промените по партидата на търговеца в ТР длъжностното лице по регистрацията е допуснало съществени грешки, като не е извършило проверка за спазване изискванията на чл. 13, ал. 6 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ЗТРРЮЛНЦ) и чл.7, ал. 6 от Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, както и проверката на книга на акционерите, представена във връзка и след дадени указания. Поддържа, че длъжностното лице по регистрацията не е извършило проверка за външна редовност на представените за вписване документи и неправилно е допуснало вписване на заявените промени, независимо че са били налице основания за постановяване на отказ по заявеното вписване. Сочи, че е налице и допусната грешка от страна на длъжностното лице, свързана с погрешното изписване на фамилното име на новия приобретател на акциите – Р. и Р., при което не би могло да се приемат за редовни документите за вписване на промяна на обстоятелства. По изложените съображения счита, че длъжностното лице по регистрацията не е изпълнило вменените със закон задължения да извърши прецизна проверка и преценка на представените документи съобразно разпоредбата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ. Преценката за външна редовност означава съпоставка на приложените към заявлението документи, за чието наличие длъжностното лице следи служебно съгласно чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ, с изискванията по Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. При констатиране на нередовност, в зависимост от степента, длъжностното лице издава указания или отказ, а в случая е очевидно, че заявителят не е изпълнил указанията за заверка съобразно чл. 13, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ и чл. 7, ал. 6 от Наредба № 1 от 14.02.2007г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър. Ищецът поддържа, че незаконосъобразното действие по вписване на заявените обстоятелства е довело до допускане на заявените промени, от които са настъпили твърдените имуществени вреди, доколкото ищецът е загубил собствеността върху акциите, не е изпълнителен директор, нито дори член на Съвета на директорите. По изложените в исковата молба съображения се поддържа, че са налице всички законови основания за ангажиране отговорността на ответника, предписани в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

В съдебното заседание ищецът се представлява от адв. А., която прави искане за уважаване на предявената искова претенция. Претендира се присъждане на разноските по делото по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът, чрез процесуалния си представител Н. И., представя отговор на исковата молба, с който поддържа становище за недопустимост, евентуално неоснователност на исковата претенция, тъй като не е осъществен фактическият състав на отговорността за вреди. Прави искане за отхвърляне на предявения иск като неоснователен, както и за присъждане на сторените по делото разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за недоказаност на исковата претенция.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и прецени относимите доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Липсва спор между страните по делото, а това се и установява от представените писмени доказателства и въз основа на вписванията по партидата на дружеството в ТР, че ищецът М. Де Л. през 2019 г. е учредил и вписал в Търговския регистър акционерно дружество - "Ди Ел Груп България" ЕАД, с ЕИК[ЕИК], като е вписан като едноличен собственик на капитала, с 10 000

поименни акции с номинална стойност 5 лв.

Установява се от представеното по делото заявление А5 с № 20220803134949, че за вписване са заявени следните новонастъпили обстоятелства - нов едноличен собственик на капитала - Д. Ю. Р., освобождаване на М. Де Л. като член на Съвета на директорите и избирането на Д. Р. на негово място, както и избор на последния за представляващ дружеството и актуален устав на акционерното дружество. Приложени са протокол от Общо събрание на „Ди Ел Груп България“ ЕАД от 25.07.2022г., на което са взети решения за освобождаване на М. Де Л. като член на Съвета на директорите и за такъв е избран Д. Ю. Р., като протоколът е подписан от едноличния собственик на капитала – М. Де Л.; списък на акционерите, присъствали на проведеното ОС, подписан от М. Де Л.; джиро от 26.07.2022 г., по силата на което М. Де Л., в качеството си на акционер, е прехвърлил на Д. Р. 10000 поименни акции, с право на един глас всяка акция, с номера от 00001 до 10000 от капитала на "Ди Ел Груп България" ЕАД, които акции са инкорпорирани в издадено временно удостоверение № 1 от 05.04.2019г.; протокол от решение на едноличния собственик на „Ди Ел Груп България“ ЕАД от 28.07.2022г., с което се изменя и приема устав на дружеството; протокол от заседание на Съвета на директорите на "Ди Ел Груп България" ЕАД, проведено на 28.07.2022г., на което за представляващ дружеството и председател на Съвета на директорите е избран Д. Р.; устав на „Ди Ел Груп България“ ЕАД. Приложени са и съгласие – образец от подпис, декларации и пълномощно за адв. Р. И., посочена като пълномощник при подаване на заявлението.

Видно е от представените указания с № 20220803134949 от 04.08.2022г. на длъжностно лице по регистрацията към АВ, че на заявителя на основание чл. 22, ал. 5 ЗТРРЮЛНЦ е указано представянето на книга на акционерите и документи в съответствие с чл. 13, ал. 6 ЗТРРЮЛНЦ.

Представено е заявление за отстраняване на нередовности Ж1 № 20220805092055, с приложени документи в изпълнение на указанията. Промените са отразени с вписване от 09.08.2022 г. под № 20220809135510.

По искова молба от М. Де Л. срещу „Ди Ел Груп България“ ЕАД и Д. Ю. Р., с която са предявени иски с правно основание чл. 29, ал. 1, пр. 3 от Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел, за установяване на обстоятелството, че вписаните по партидата на ответното дружество промени с № 20220809135510 са несъществуващи, е образувано търг. дело № 1703/2022 г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-11 с-в. С влязло в сила на 23.08.2024 г. решение № 879/21.06.2024 г., постановено по посоченото дело, производството е прекратено в частта по предявените от М. Де Л. срещу Д. Ю. Р. иски по чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ. Със същото решение Софийският градски съд е признал за установено по иски с правно основание чл. 29, ал. 1, пр. 3 ЗТРРЮЛНЦ, предявени от М. Де Л. срещу "Ди Ел Груп България" ЕАД, ЕИК[ЕИК], че следните обстоятелства, които са вписани на 09.08.2022г. с № 20220809135510, в търговския регистър при Агенция по вписванията по партидата на "Ди Ел Груп България" ЕАД по заявление А5 с вх. № 20220803134949, а именно: 1) заличаване на М. Де Л. като едноличен собственик на капитала, поради извършено прехвърляне на всички поименни акции в полза на Д. Ю. Р., ЕГН [ЕГН], и вписване на последния като едноличен собственик на капитала; 2) освобождаване на М. Де Л. като член на СД и вписване на негово място на Д. Ю. Р., ЕГН [ЕГН]; 3) вписване на Д. Ю. Р. като представляващ дружеството; 4) приемане на нов устав на дружеството, са несъществуващи.

Въз основа на влязлото в сила съдебно решение на СГС, ТО, VI-11 с-в, на основание чл. 30 ЗТРРЮЛНЦ оспореното вписване е било заличено от Агенция по вписванията на 04.09.2024 г. с рег. № 20240904132030.

За установяване на спори по делото обстоятелства е изслушана и е прието заключение на

съдебно-графическа експертиза, неоспорено от страните, което съдът изцяло кредитира. Вещото лице дава заключение, че подписите, положени от името на М. Де Л., както следва: в мястото за „подпис“ на протокол от общо събрание на „Ди Ел Груп България“ ЕАД от 25.07.2022 г. (на български и английски език); под печатния текст на Списък на акционерите, присъствали на общото събрание на „Ди Ел Груп България“ ЕАД, проведено на 25.07.2022 г. (на български и английски език); в мястото за „подпис: М. де Л.“ на временно удостоверение № 1/05.04.2019 г. (на български и английски език); в мястото за „джирант: М. Де Л.“ на джиро от 26.07.2019 г. (на български и английски език), обект на експертизата, не са изпълнени от М. Де Л., както и че подписите, положени от името на В. Папа и А. Папа, на временно удостоверение № 1/05.04.2019г. и протокол от заседание на Съвета на директорите на „Ди Ел Груп България“ ЕАД от 28.07.2022 г., обект на експертизата, не са изпълнени от посочените лица.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпит на св. Р. Й. З., от чиито показания се установява, че е била счетоводител на "Ди Ел Груп България" ЕАД в периода от м. февруари 2022г. до м. септември 2022г., както и че познава ищеца като собственик и представляващ дружеството. През м. септември 2022 г. във връзка със затруднения на ищеца да изтегли парични средства от сметка на дружеството се наложило посещение в банков клон на ОББ, при което ищецът бил придружен от св. З.. Служител на банката ги уведомил, че М. Де Л. не е представляващ дружеството, което се потвърдило при извършената проверка в ТР. Свидетелката установила, че действително в ТР бил вписан друг управител на дружеството. Впоследствие потърсили съдействие от адвокат и подали сигнали в прокуратурата. Св. З. придружила ищеца и при проведен в СДВР разпит в качеството на вече негов преводач, при който се коментирал и конкретен размер на изтеглените от сметката на дружеството средства. По-късно се установило изтегляне на парични средства в размер на 270000 лева от сметката на това дружество, като за размера на сумата свидетелката била информирана от ищеца. Св. З. установява, че не е била упълномощена за достъп до банковата сметка, както и не е имала такъв до онлайн банкиране. Твърди, че в периода, когато са били взети решения за промяна на собствеността и на членовете на СД, ищецът не е пребивавал в страната.

Видно е от постъпилата по делото справка от ГД „Гранична полиция“ при МВР с рег. № 328200-12507/26.06.2023г., че в периода от 01.01.2022г. до 14.06.2023г. за италианския гражданин М. Де Л., [дата на раждане], няма запис за преминаване през ГКПП на Република България.

Представено е писмо с рег. № ИД-18817 от 03.08.2023г. от ЦУ на ОББ, с което се предоставя изисквана информация относно банкова сметка на „Ди Ел Груп България“ ЕАД, като се сочи, че същата е разплащателна в лева и е открита на 02.06.2021г. от М. Де Л.. Прилагат се справка и данни за законни представители, действителни собственици и други документи.

Други относими доказателства не са ангажирани от страните по делото, а доказателствата, които съдът не обсъжда, не установяват релевантни за решаване на повдигнатия правен спор обстоятелства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Предмет на разглеждане в настоящото производство е предявен от М. Де Л. срещу Агенцията по вписванията иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 267 000 лв., представляваща претърпяна загуба от изтеглени суми по банкови сметки на „ДИ ЕЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, причинени в резултат на незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени със заявление А5 № 20220803134949 и заявление Ж1 20220805092055. Предявената искова претенция за обезщетение за претърпени имуществени вреди е обоснована с твърдения за незаконосъобразност на действия на длъжностни лица по регистрацията, изразяващи се във вписване на обстоятелства, за чието настъпване пред АВ не са представени

изисканите от ТЗ доказателства и които впоследствие са признати за несъществуващи по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ с цитираното по-горе влязло в сила съдебно решение.

Според разпоредбата на чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ Агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията, по реда на Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Дейността на Агенция по вписванията се характеризира като административна. Съгласно мотивите на законодателя, Законът за търговския регистър, в сила от 01.01.2008 г. е приет, за да преуреди производството по регистрация на търговците от съдебно-охранително /каквото беше до този момента и се провеждаше пред окръжните съдилища/ в административна дейност, осъществявана от административни органи. Дейността е възложена на специализиран административен орган - Агенция по вписванията, която е администрация към министъра на правосъдието /чл. 2 от Устройствения й правилник/, организирана е в Обща и Специализирана администрация, звено "Сигурност на информацията" и финансов контролор /чл. 3, ал. 1 и се ръководи и представлява от изпълнителен директор /чл. 6, ал. 1/. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция "Длъжностни лица по регистрацията", чиито правомощия са визириани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Агенцията и длъжностните лица по регистрацията са административни органи по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на АПК, защото принадлежат към системата на изпълнителната власт и са носители на административни правомощия, овластени със закон. В подкрепа на този извод е и изменението на чл. 28, ал. 2 ЗТРРЮЛНЦ, който препраща към ЗОДОВ за реда за репарирание на вредите, причинени от Агенция по вписванията на физически и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на длъжностни лица по регистрацията. В цитирания смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, намерила израз, например, в решение № 6441 от 15.06.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1903/2023 г., III о., решение № 1246 от 12.02.2025 г. на ВАС по адм. д. № 5926/2024 г., III о. и др.

Следователно, в конкретната хипотеза, за да се ангажира отговорността на ответника, следва да са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав на отговорността за вреди, визирана в чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, а именно: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени, вредата да е настъпила в резултат на незаконосъобразните действия и наличието на причинна връзка - пряка и непосредствена такава, между незаконосъобразното действие и вредоносния резултат. Съобразно чл. 4, ал. 1 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тежестта на доказване наличието на всички елементи на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ е на ищеца /така решение № 2757 от 11.03.2016 г. по адм. д. № 4638/2015 г. на ВАС/. При недоказване на който и да е от горепосочените елементи на фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ не може да се реализира отговорността на ответника по този ред.

При съобразяване характера на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ и наведените от ищеца фактически твърдения съдът дължи произнасяне на първо място налице ли са незаконосъобразни действия на длъжностни лица по регистрацията при АВ, от които да са причинени претендираните вреди.

В случая по делото се установи, че с влязлото в сила решение по търг. д. № 1703/2022г. по описа на СГС, ТО, е признато за установено на основание чл. 29, ал. 1, предл. трето ЗТРРЮЛНЦ, че следните обстоятелства, които са вписани на 09.08.2022 г. в ТР по партидата на „Ди Ел Груп

България“ ЕАД по заявление А5 с вх. № 20220803134949, а именно: 1) заличаване на М. Де Л. като едноличен собственик на капитала, поради извършено прехвърляне на всички поименни акции в полза на Д. Ю. Р., ЕГН [ЕГН], и вписване на последния като едноличен собственик на капитала; 2) освобождаване на М. Де Л. като член на СД и вписване на негово място на Д. Ю. Р., ЕГН [ЕГН]; 3) вписване на Д. Ю. Р. като представляващ дружеството; 4) приемане на нов устав на дружеството, са несъществуващи. Въз основа на влязлото в сила съдебно решение на СГС, ТО, VI-11 с-в, на основание чл. 30 ЗТРРЮЛНЦ оспореното вписване е било заличено от Агенция по вписванията на 04.09.2024 г. с рег. № 20240904132030.

По арг. от чл. 204, ал. 4 АПК именно настоящият съдебен състав следва да установи дали сочените действия на служителите на ответника са незаконосъобразни, което е една от кумулативно изискуемите предпоставки за ангажиране отговорността на ответника за обезвреда. Същевременно, обаче, съобразно възприетото в съдебната практика на ВАС становище – решение № 1373 от 28.01.2020 по адм. д. № 5113/2019г. на ВАС, законосъобразността на самото действие по вписването не може да бъде преценявана по реда на чл. 204, ал. 4 АПК, тъй като е налице специален ред за това, предвиден в специален спрямо АПК закон, а именно Търговския закон.

Следва да се посочи в тази връзка, че и в двете хипотези - съдът да установи незаконосъобразността на действието, както и че същата не може да бъде преценявана от настоящия съдебен състав, в разглеждания случай не се установява да е налице първата кумулативно изискуема предпоставка, а именно незаконосъобразно действие на длъжностно лице по регистрацията. Това е така, тъй като с горепосоченото решение на СГС изброените по-горе обстоятелства, които са вписани на 09.08.2022г. са признати за несъществуващи, а не за незаконосъобразни. Обстоятелството, че са вписани несъществуващи обстоятелства, не прави само по себе си действията на длъжностни лица при АВ по вписването им незаконосъобразни. За да достигне до този извод, съдът приема, че следва да съобрази законоустановените правомощия на длъжностните лица при вписване на обстоятелства. Действията по вписванията, обявяванията и заличаванията в търговския регистър се извършват от служители в Дирекция "Длъжностни лица по регистрация", чиито правомощия са визирани в чл. 15 от Устройствения правилник на Агенцията по вписванията. Дейността по вписване в търговския регистър е регламентирана в чл. 22 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ. Проверката, която длъжностните лица извършват, е формална, не се разпростира върху законосъобразността на подлежащия на вписване акт, тоест актът не се проверява по същество. Изрично чл. 21, т. 5 ЗТРРЮЛНЦ (изм. и доп. - ДВ, бр. 50 от 2008 г., в сила от 30.05.2008 г.) регламентира, че длъжностното лице по регистрация проверява дали съществуването на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона се установяват от представените документи по т. 4, съответно дали подлежащият на обявяване акт отговаря по външните си белези на изискванията на закона. Длъжностното лице по вписванията не проверява по същество подлежащия на вписване акт, а единствено редовността на заявлението за вписване /така решение № 1373 от 28.01.2020 по адм. д. № 5113/2019 г. на ВАС/. Функцията на длъжностните лица по регистрация е регистърна и това, което те могат да преценяват при заявление за вписване, е единствено дали заявеното обстоятелство подлежи на вписване и съответно дали към заявлението са приложени всички документи. В нормата на чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ е регламентиран обхватът на проверката от длъжностното лице по регистрацията. Проверката е формална и се простира до преценка дали заявлението е подадено от легитимирано лице, дали заявеното за вписване обстоятелство е надлежно обективизирано, дали съответства на закона според представените към заявлението документи, изпълнени ли са критериите за външните белези на акта, чието обявяване се иска. В този формален обхват се ограничава проверката. Длъжностното лице не проверява по същество дали са изпълнени законовите условия

за вземане съответното решение на общото събрание, а единствено редовността на заявлението за вписване. Проверката при всяко вписване включва установяването на наличие или липса на пречка за вписването на база представените документи. Длъжностното лице единствено изпълнява процедура, чрез която подлежащ на обявяване акт става публичен /арг. от чл. 32 от ЗТРРЮЛНЦ/. Фактът дали определено обстоятелство действително е съществувало не попада в обхвата на проверката, която длъжностното лице следва да направи. Именно и затова е предвиден специален ред по чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ, по който би могло всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство. Длъжностното лице основава вписването само на представените документи. То е изпълнило законното си задължение да извърши от външна страна формална проверка на представените документи, въз основа на които е вписало посочените по-горе обстоятелства. Именно поради възможността да бъде вписано несъществуващо обстоятелство е предвидена в чл. 29, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ защита срещу вписване, а именно всяко лице, което има правен интерес, както и прокурорът, може да предяви иск за установяване на нищожност или недопустимост на вписването, както и за несъществуване на вписано обстоятелство, която защита, обаче, се осъществява в исково производство.

При положение, че длъжностното лице е извършило проверката в обхвата, регламентиран в чл. 21 ЗТРРЮЛНЦ, и е изпълнило задължението си по вписване на заявено обстоятелство /чл. 22 ЗТРРЮЛНЦ/, налага се изводът, че не е налице незаконосъобразно действие. Твърдените с исковата молба действия се основават на правна норма, поради което не са незаконосъобразни, доколкото не се установява действие, което да е в разрез с нормативната рамка. С оглед конкретиката на разглеждания случай, действията на длъжностните лица на ответника по вписване на 09.08.2022г. на посочените по-горе обстоятелства почиват на законово основание, поради което и не са незаконосъобразни, действието се обхваща от директно задължаване по силата на нормативен акт. Длъжностното лице е било длъжно да провери редовността на заявлението, дали формално съответства на представените документи в съответствие с посочените по-горе нормативни изисквания /чл. 21 и чл. 22 от ЗТРРЮЛНЦ/, поради което твърдените действия са законосъобразни.

Предвид изложеното съдът приема, че липсва първата предпоставка за основателност на предявения иск с предмет обезщетяване за вреди от незаконосъобразни действия на длъжностни лица при ответника. В заключение следва да се посочи, че незаконосъобразно действие на служител на ответника не се установява нито от влязлото в сила съдебно решение на СГС, нито от съда при проверката на основание чл. 204, ал. 4 АПК. При липса на кумулативно изискуемите елементи на посочения фактически състав, какъвто е процесният случай, не може да се реализира отговорността на ответника по посочения ред, а след като не е установен първият елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ, излагането на мотиви относно останалите му елементи е безпредметно.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав приема, че искът за обезщетяване на претърпени от ищеца имуществени вреди в размер на сумата от 267 000 лв., представляваща претърпяна загуба от изтеглени суми по банкови сметки на „ДИ ЕЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, причинени в резултат на незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени със Заявление А5 № 20220803134949 и Заявление Ж1 20220805092055, като неоснователен следва да бъде отхвърлен изцяло.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора и по арг. от чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ, на ищеца не следва да се присъждат

разноски. Ответникът претендира разноски, поради което и с оглед изхода на спора по арг. от чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ следва да му се присъди юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл. 37 от Закона за правната помощ в минимален размер от 51,13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента).

Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. АПК вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, Административен съд София-град, II отд., 72 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. Де Л., гражданин на Република Италия, [дата на раждане], срещу Агенция по вписванията иск за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 267 000 лв., представляваща претърпяна загуба от изтеглени суми по банкови сметки на „ДИ ЕЛ ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, причинени в резултат на незаконосъобразни действия по вписване на заявени промени със Заявление А5 № 20220803134949 и Заявление Ж1 20220805092055.

ОСЪЖДА М. Де Л., гражданин на Република Италия, [дата на раждане], да заплати на Агенцията по вписванията на основание чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ сумата от 51,13 евро (петдесет и едно евро и тринадесет евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото. Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: